

SCÉNÁŘ pro rozhlasovou reportáž v rádiu v Jihlavě

Český rozhlas Region

22. 4. 2017

podle nahrávky vyprávění pamětnice paní Marie Fišerové z Polné, 23. 3. 2017 v Polné

Vypracovali žáci: Matěj Mihulka, Katka Jakoubková, Jitka Waldhauserová, Eliška Šlechtová

Pedagogické vedení: PhDr. Linda Taláčková

Škola: Gymnázium Jihlava

1:08 – 1:40 „Tatínka zavřeli za protistátní činnost v uvozovkách. No, a k našemu domu přijel stěhovací vůz, přišli pánové nahoru do bytu. Bydleli jsme v druhém patře, a že teda se musíme vystěhovat, že jsme v Praze nežádoucí. Ale maminka byla tak odvážná, byla tak bezvadná, že řekla: 'To si nedovolil ani Hitler, támhle jsou dveře a okamžitě ven, ' "

Matěj: Paní Marie Fišerová v březnu 1950 přišla na dva roky o otce. Byl křivě obviněn z protistátní činnosti a uvězněn v Praze na Pankráci. Tehdy dvanáctiletá Marie se s maminkou a sourozenci musela odstěhovat do pastoušky na kraj Prahy.

Jitka: Ve stejné věznici byla zavřená Milada Horáková. Po jisté době začal ve věznici pan Fišer vpomáhat s roznášením jídla, což bývala příležitost, kdy se s Miladou Horákovou setkával.

Po návratu z vězení často vzpomínal na nevěřící oči Milady Horákové. Ještě tři týdny před svou popravou podle něj nevěřila, že ji opravdu odsoudí k smrti.

13:23 – 13:39 *„A tatínek byl ten, kterej nesl paní Horakový tu krabici s věcmi na tu celu smrti a ona do poslední chvíle si myslela, že bude jako osvobozená.“*

48:08 – 48:34 *„No a právě, tatínek, tak mu dala jako pro nás, takový jako pařez to byl a na tom Sněhurka a sedm trpaslíků tam bylo, a bylo to barevně pojednaný. A ona to dala, když už teda viděla, že je konec, tak aby, říkala: ‚Dyž se z toho dostaneš, tak tady to máš pro děti.‘, a já vám nesu ukázat, abyste to tady viděli.“ (zvuk rozbalování sošky)*

Matěj: Fotku sošky máme na webu Příběhy našich sousedů. Ale zpátky k příběhu.

Jitka: Paní Fišerová byla v dospělosti sama několikrát vyslýchána policií. Byla však vybavená radami od svého táty, co má v případě výslechu dělat.

34:26 – 34:37 *„A ten vždycky říkal, když mě předvolali do Bartolomějský, tak říkal hlavně si tam neber... nic nepij, nic tam nejz*

Matěj: Tatínka Marie Fišerové na Pankráci surově mučili. Když ho jeho manželka přišla navštívit, nemohla ho přes modřiny a podlitiny poznat. Když se po 2 letech vrátil domů, vyprávěl, že nejhorší mučitelky byly ženy, které ho bily přes chodidla ostnatým drátem.

10:57 – 11:29 *„Tatínek, vlastně, protože když byl u výslechu, když tatínka zavřeli, tak byl zavřen s majitelem továrny na penicilín, která byla v Roztokách u Prahy. No, a to byla teda pro tatínka záchrana, protože když tatínka přitáhli na dece od výslechu, kde ho mučili, tak on ho vyšetřil a dal ho teda trochu jako do kupy.*

Jitka: Z věznice ho chtěli poslat do uranových dolů v Jáchymově.

14:53 – 15:11 *„Když už měli jako... byl odsouzen a byl odvelen, že půjde do Jáchymova a už s tou krabicí papundeklovou stál na nádvoří. Takže řekli: ‚Fišer tady zůstává, ten hraje na varhany.‘ Tak to ho zachránilo.“*

Matěj: Marie Fišerová byla profesí herečkou. S pražským divadlem "Černý Tyjátr" jezdila i na „západ“ do zahraničí.

19:14 – 19:33 *„Já jsem hrála celý život jako divadlo. Jezdila jsem, měla jsem to štěstí, že jsem jako jezdila s tím divadlem. Byli jako nátlaky na to, že když jsme museli jít na ministerstvo, a že se nesmíme s nikým venku stýkat, nikomu podávat zprávy.“*

Jitka: V sedmdesátých letech byla paní Fišerová několikrát vyslýchána StB. Při cestách do zahraničí měla možnost emigrovat, ale nikdy to neudělala, protože dobře věděla, že by její rodina byla režimem pronásledována, a kolegové z divadla by měli utrum výjezdů za hranice.

Matěj: StB ji opakovaně obtěžovala i po telefonu. Chtěli ji zmanipulovat ke spolupráci donášením na lidi ze zahraničí. To ovšem rázně odmítala.

56:31 – 56:50 *„Tak já teda říkám, že já věřím v Boha... Že to nechávám na tom nejvyšším, který to rozhodne, který vidí nám do srdce do duší, jak se chováme ...“*

KONEC